Quelle: http://manuscripta.at/?ID=592
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

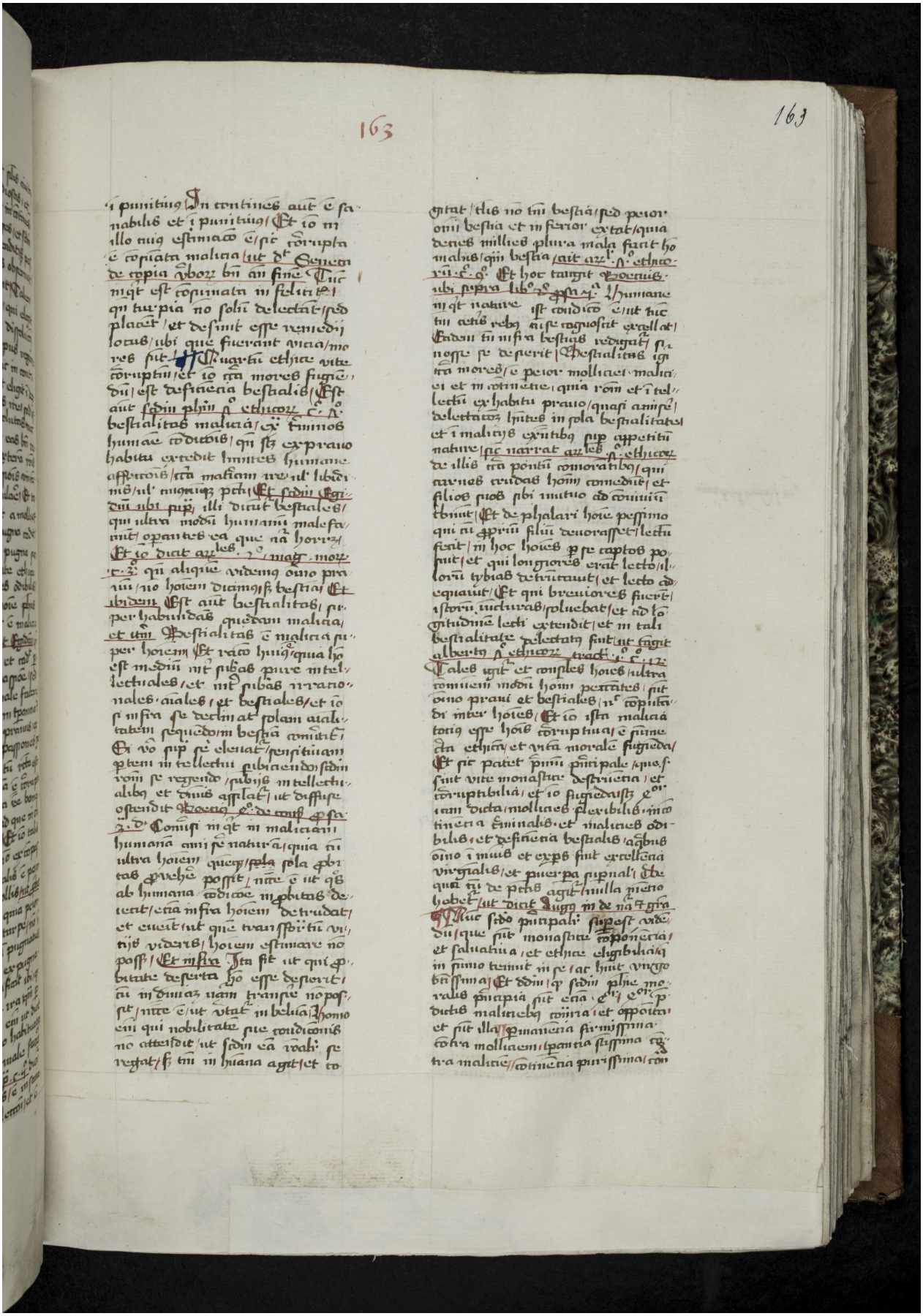

163

163

i punitiuus. In continens aut e sa-
nabilis et i punitiuus. Et ro m
illo mag estimacõ e, sic corrupta
e copiata malicia, ut dr Seneca
de copia vborꝫ bñ am fine. Tuc
nigt est copiata m filiis ꝓ
qm turpia no solũ delectat, sed
placet, et desinit esse remedij
locus, ubi quẹ fuerant vicia, mo-
res fit. Augustin ethice vite
corruptiu, et ro ma mores fugie-
dii, est desiderata bestialis. Est
aut sedm phm s. ethicorꝫ c. .v.
bestialitas malicia, qꝫ timinos
humane condicionis, qm sũt ex prauo
habitu excedit limites humane
affectionis, ita maiorem nre vl libidi-
nis, vl multiplicitatẹ pcti. Et sedm Egi-
dium ubi supra, illi dicunt bestiales,
qm ultra modũ humanum malefa-
cunt, opantes ea, que na horret.
Et ro dicit arles. 2. magr. mor.
t. 3. qm aliquẹ videmus omo pra-
uum, no hominem dicamus, sed bestia. Et
ibidem. Est aut bestialitas, sic
per habitudinẽ quedam malicia,
et um. Bestialitas e malicia su-
per hominem. Et ratio huius, quia ho
est medium inter substantias pure intel-
lectuales, et inter substantias irrationa-
les animales, et bestiales, et ro
si in sua se declinat ad solam animali-
tatem sequendo in bestia commutat.
Si vero sup se eleuat, consistentiam
ptem in intellectu subiiciendo sedm
rationem se regendo, subiiciendo intellectui
alibi et tamen applicat, ut diffuse
ostendit Boecius c. de consol. ꝓsa
3. d. Consuetudo igit in malicia
humana ami se natura, quia ni
ultra hominem quẹ, sola sola ꝓbi-
tas ꝓuehẽ possit, nisi e ut qs
ab humana condicione inpetus de-
iecerit, et ita in sua hominem detrudat,
et eiecit, ut quẹ transsbiritu vi-
dis videaris, hominem estimare no
possis. Et in sua. Ita fit ut qui ꝓ
bitate deserta ho esse desierit,
in diuinam iam transire no pos-
sit, nisi e, ut vtat in belua. Homo
enim qui nobilitate sue condicionis
no attendit, ut sedm ea valeat se
regat, si tm in humana agit, et ro

gitat, tlis no tm bestia, sed peior
omni bestia et in ferior extat, quia
denes millies plura mala facit ho
malus, qm bestia, ait arl. 8. ethico-
rum c. 9. Et hoc tangit Boecius.
ubi supra lib. 2. ꝓsa 4. Humana
m qt natura ist condicio e, ut huc
tm actis rebus aspe tagusat excellat,
Cadem tm in sua bestias redigat, si
nosse se deserit. Bestialitas igit
ra mores, e peior mollicie, malitia
et in continentia, quia rom et i tol-
lerti ex habitu prauo, quasi amisse
delectatiõ, limites in sola bestialitate
et i malitiis exitibus pp appetitu
nature, sic narrat arles. 8. ethicorꝫ
de illis ita pontii commorantibus, qui
carnes crudas hom, comedunt, et
filios suos sibi mutuo ad communiõ
tbunt. Et de phalari hoie pessimo
qui ni ꝓprium filium deuorasset, lectu
fiat, m hoc hoies p se captos po-
nit, et qui longiores erat lecto, il-
lorũ tybias detruncauit, et lecto ad
equauit. Et qm breuiores fuerit
istorũ inclinas, pluebat, et ad lo-
gitudinẽ lecti extendit, et in tali
bestialitate delectatus fuit, ut tangit
albertus s. ethicorꝫ tract. 3. c. 12.
Tales igit et simples hoies, ultra
commune modũ homm peccates, sit
omo prauus et bestialis, ni copulã-
di inter hoies. Et ro ista malicia
tanq esse hois corruptiua, e summe
ita ethica et vita morale fugienda.
Et sic patet primũ principale, quo s.
sunt vite monastice destructiua, et
corruptibilia, et ro fugiendus sit e or-
dam dicta, mollicies plerubilis, incon-
tinentia seminalis, et malitiis odi-
bilis, et desiderata bestialis, agnus
omo i mutis et exps sunt excellentia
virginalis, et puerpa spiritualis. De
quibus ni de pctis agit, nulla mentio
habet, ut dicit Augustinus in de na et gra
Nunc sedo principali, superest ad-
dere, que sit monastice conpositio,
et saluatiua, et ethice eligibilis,
in summo tenuit in se, ac huic vnico
bñ summa. Et sedm q sedm plnc mo-
ralis principia sit ita, e. q. p.
dictis malitiebus contra, et opposita,
et sit illa permanentia firmissima
contra mollitiem, patientia fortissima, ro
tra malitiẽ, continentia purissima, rom